

# Işık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Ağustos 2021

---

Bir düş' ün örtüsü adeta: yalnızlıkla sınındığın kadar sığamazken yere göğes...

Avuçları patlarcasına alkışlayan bir sağanak gibi  
Yalnızlığın bekası saklı içinde ruhunun  
Bir yanıp bir sönen muradın  
Dillenmese de bilir ta içini Rabbin  
Aşkın katsayısı ise özlem  
Öznenden savrulan düşler gibi  
Ertelemediğin hangi düşse  
Atıp tuttuğunsa yaşarken uzandığın kabrine  
Dokunmasın gölgeler  
Aşka sadık  
Sefasını sürdüğün yalnızlık  
Kolaçan eden elbet kaderine layık  
Bir kul olmanın nezdinde  
Çatırdayan o yer kabuğu.

Aslında sığındığın tek izlek gök kubbede saklı  
Matem gibi  
Huzur gibi  
İlahi devasa bir Işık  
Rabbinin varlığı.  
Ketum rüzgâra eşlik  
Eden safiyet yüklü varlığından dökülen öbek öbek  
Kaybolmanın ertesi  
Kaybettiğin bunca zaman ne ki?

Küredüğün ıssızlık  
Sırlara mahal veren bir kimlik  
Tezahürü gün ışığının  
Geceden kalma bir yastık  
Başını yasladığın vicdanına katık  
Ettiğin her hayal ve umut  
Dönüşü yok işte bu yolun  
Varacağın yer baştan belli

Aşkın nidaları serpilir de serpilir evrenin üstüne

Zamansa kayan  
Hayatsa seni senden çalan  
Hayta rüzgâr kimliksiz ve tabirsiz  
Renklere düşkün kara gecenin rehaveti  
Toz konduramadığın hayat  
Ve her sözcük  
İmha etmekse maziyi  
Anda saklı mevcudiyetin  
Kanat açtığın yarınlara duyduğun özlem  
Aslında hayatın meali iken  
Sevgi ve umut  
İnancın kavşağında vazgeçemediğin ömürden  
Arda kalan o devasa ışık  
Elbet pervanesi olduğun kaderin  
Tevazu yüklü ikramı  
Katıksız sevip yaşadığınsa tek gerçek...